

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2024, č. j.: MPSV-2024/217848-911

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2024, č. j.: MPSV-2024/217848-911, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2024, č. j.: MPSV-2024/217848-911, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 2. 2. 2023, č. j.: 11241/2023/AAD, kterým byl podle ustanovení § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11 a § 13 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „z.s.s.“), zamítnut návrh na změnu příspěvku na péči od července 2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že nebylo dostatečně zhodnoceno zvládání základní životní potřeby komunikace, a to v návaznosti na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2024, č. j.: 21 Ad 26/2023-22. Doplnující posudek se opět nezabýval čitelností krátké rukou psané zprávy, neuvádí se v něm zjištění z lékařských zpráv ohledně X. Dále je podle žalobkyně nepřezkoumatelné odůvodnění týkající se základní životní potřeby stravování. Posudková komise totiž neuvedla, jaké hodnoty X. byly zjištěny ani co vyplývá z lékařských zpráv ohledně X., což platí také u oblékání a obouvání. Jestliže posudková komise konstatovala, že oblékání je možné provádět X., nebyla vyřešena otázka, zda lékařské zprávy nepopisují X. Žalobkyně shrnula, že doplnující posudek nenaplnil požadavky na přesvědčivost, pročež navrhla zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když nejprve popsal diagnostický souhrn žalobkyně. Posudková komise hodnotila jako nezvládané potřeby mobility, tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost. Zvládáním potřeby komunikace se míní dorozumění se ústně a písemně, bez ohledu na X., dokonce i bez zřetele na X. Snížený X. podle komise nevedou k takovému postižení X., které by znemožňovalo zvládat potřeby stravování a oblékání a obouvání. Stravování mohla žalobkyně zvládat pomocí vhodných facilitátorů, zvládala také oblékání jednoduššího oblečení, kdy není nutné X. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 20. 7. 2022 podala žalobkyně u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu žádost o zvýšení příspěvku na péči.
5. Dne 4. 10. 2022 bylo s žalobkyní provedeno sociální šetření, podle kterého má žalobkyně X., je schopna rozeznávat zrakem a sluchem, má přiměřené duševní kompetence, ohledně potřeby komunikace je schopna se vyjadřovat srozumitelně, používá běžnou slovní zásobu, chápe obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, je schopna napsat krátkou zprávu, používá běžné komunikační prostředky (telefon a počítač), ráda čte a tráví čas na internetu, ohledně potřeby stravování má žalobkyně problém X., je schopna si ohřát jídlo v mikrovlnné troubě, k snídani a večeři si většinou vezme toust či chléb s přílohou, je schopna přijímat tekutiny, vzhledem X. má potíže s přenesením teplého jídla, nemá nařízenou žádnou dietu, dále bylo zhodnoceno oblékání a obouvání, žalobkyně se obléká s velikými obtížemi, X., někdy potřebuje s oblečením pomoci, žalobkyně pracuje na počítači, dříve pracovala jako X. a i nyní vypomáhá, čte, sleduje televizi.
6. Následně byl vyžádán posudek Lékařské posudkové služby pro Prahu 4 Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „prvostupňový posudek“), který zpracovala MUDr. H. A. dne 30. 12. 2022 pod č. j.: LPS/2022/2430-P4_CSSZ. Podkladem posudku byla propouštěcí zpráva ze dne 25. 8. 2022 MUDr. K. N., X., předchozí zdravotní dokumentace a sociální šetření. Posudkem bylo zjištěno, že žalobkyně trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem v důsledku X. a dlouhodobých obtíží s X. Žalobkyně podle prvostupňového posudku nezvládá čtyři základní životní potřeby (mobilitu, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost), a tak je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I.

7. Na základě prvostupňového posudku vydal prvoinstanční orgán rozhodnutí ze dne 2. 2. 2023, č. j.: 11241/2023/AAD, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči.
8. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítala, že se X. a kvůli X. je pro ni obtížné psát ručně (výsledek je dosti nečitelný), při práci na mobilním telefonu a počítači se X. Obědy sní vidličkou nebo lžící, nemůže používat příbor, protože se pořád musí X., a nepřichází pro ni v úvahu přenášení jídla ani pití. Vzhledem k X. je pro ni obtížné i oblékání; jelikož je převážně doma, obléká si jen tričko a legíny, s oblečením ven (bunda apod.) potřebuje pomoci. Přiložila také propouštěcí zprávu z Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 8. 12. 2022 a lékařské zprávy MUDr. H. S. ze dne 27. 1. 2023 a MUDr. P. J. ze dne 3. 2. 2023.
9. V rámci odvolacího řízení si žalovaný vyžádal posudek PK MPSV; následně byl ve věci vydán posudek ze dne 27. 4. 2023, e. č. SZ/2023/699-PH-7. Komise zasedla v žalobkynině nepřítomnosti ve složení předsedkyně komise (posudková lékařka) MUDr. V. S. P., MUDr. B. Ž. s odborností neurologie a tajemnice A. S. Komise vycházela z posudkového spisu LPS PSSZ Praha 4, ze spisu odvolacího orgánu, ze zprávy o sociálním šetření ze dne 4. 10. 2022, z propouštěcí zprávy z Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 8. 12. 2022 a z lékařských zpráv MUDr. H. S. ze dne 27. 1. 2023 a MUDr. P. J. ze dne 3. 2. 2023.
10. Z výše uvedených podkladů PK MPSV zjistila, že u žalobkyně je přítomna X., posudkově významné zhoršení zraku ani sluchu nebylo prokázáno, byla orientovaná místem, časem i osobou, komunikace a chování byly normální, paměť a intelekt byly v normě, byla plně orientovaná, komunikovala na standardní úrovni, podepsala se, napsala krátkou zprávu, sama se najedla a napila, jídlo si ohřála, dietní režim neměla předepsaný, vaření, nakupování, nakládání s prádlem, obstarání léků a doprovod k lékaři je hodnocen v rámci péče o domácnost, jídlo mohla přemístit přesunutím či pomocí desky chodítka, sama se oblékla a obula s obtížemi, někdy potřebovala pomoc druhé osoby, nikoliv standardně, oblečení si mohla vybrat sama, sama došla na WC, očistila se, léky užívala samostatně, zdravotní problém rozeznala, pomoc by si přivolala. Komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně ve shodě s prvostupňovým posudkem stejným počtem nezvládaných základních životních potřeb se stejnou skladbou, tzn. mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Komise neuznala za nezvládnuté oblasti orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, výkonu fyziologické potřeby a péče o zdraví, uvedené potřeby zvládala na standardní úrovni, neexistoval lékařsky objektivně prokázaný důvod jejich nezvládnutí.
11. PK MPSV konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na jeho základě nezvládnutí čtyř základních životních potřeb. Námitky uvedené v odvolání byly vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobkyně. PK MPSV tak uzavřela, že žalobkyně byla osobou, jež se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I., tzn. lehká závislost.
12. Žalobkyně využila svého práva vyjádřit se k hodnocení PK MPSV a dne 11. 5. 2023 žalovanému zaslala sdělení, podle něhož stravování a péči o zdraví zvládá jen s velkými obtížemi.
13. Na základě posudku PK MPSV vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 23. 5. 2023, č. j.: MPSV-2023/109507-911, kterým bylo zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzeno

rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 2. 2. 2023, č. j.: 11241/2023/AAD.

14. Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j.: MPSV-2023/109507-911, žalobu. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2024, č. j.: 21 Ad 26/2023-22, bylo toto rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Žalovanému bylo uloženo, aby opatřil nový posudek PK MPSV (případně zásadní a rozsáhlé doplnění původního posudku k potřebám komunikace, stravování a oblékání a obouvání, bude-li obsahovat vše potřebné).
15. Žalovaný si od PK MPSV vyžádal doplňující posudek; následně byl ve věci vydán posudek ze dne 4. 9. 2024, e. č. SZ/2024/931-PH-4. Komise zasedla v žalobkynině nepřítomnosti ve složení předsedkyně komise (posudková lékařka) MUDr. V. S. P., MUDr. I. P. s odborností neurologie a tajemnice A. S. Komise shledala dokumentaci za dostačující k projednání bez osobní účasti žalobkyně.
16. PK MPSV opětovně zjistila, že u žalobkyně jsou přítomny X.
17. Komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně ve shodě s posudkem ze dne 27. 4. 2023 stejným počtem nezvládaných základních životních potřeb se stejnou skladbou, tzn. mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Uvedla, že zvládání základních životních potřeb bylo hodnoceno standardně i s užitím vhodných pomůcek, nejsou hodnoceny a předvíhány věci budoucí, hodnotí zdravotní stav, nenáleží jí posouzení případného rizika vylití nápoje, možné skutečnosti jsou výjimečné nebo občasné, nikoliv každodenní, standardní skutečností, X. neplyne významné omezení funkce ani naprostá nemožnost vykonat danou činnost, žalobkyně mohla s pomocí vhodných facilitátorů zvládat stravování na standardní úrovni, objektivní X. jí neznemožnilo potřebu zvládat, zvládala si oblékat jednodušší oblečení jak domácí, tak venkovní, kdy obojí může být bez knoflíků a zipů, při oblékání není standardně nutné X., pohyb lze kombinovat s X., zvládáním potřeby komunikace se míní dorozumění se ústně a písemně, bez ohledu na X., dokonce i bez zřetele na X., posouzení bylo úplné a logické, míra X. je subjektivním hlediskem a nepatří do stěžejního hodnocení, objektivní lékařský náález je nadřazen sociálnímu šetření. Komise neuznala za nezvládnuté oblasti orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, výkonu fyziologické potřeby a péče o zdraví. PK MPSV tak uzavřela, že žalobkyně byla osobou, jež se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I., tzn. lehká závislost.
18. Dne 29. 9. 2024 zaslala žalobkyně žalovanému stručné vyjádření a několik lékařských zpráv.
19. Na základě posudku PK MPSV vydal žalovaný napadené rozhodnutí ze dne 7. 10. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

21. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a), b) i c) s.ř.s.
22. Podle ust. § 8 odst. 2 z.s.s. *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*
23. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.*
24. Podle ust. § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „prováděcí vyhláška“) *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
25. Podle ust. písm. c) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Komunikace. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a porozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.*
26. Podle ust. písm. d) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Stravování. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.*
27. Podle ust. písm. e) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Oblékání a obouvání. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.*
28. K přezkumu rozhodnutí založených na zdravotním stavu je nezbytné uvést, že soud nemůže přezkoumávat odbornou stránku posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, nemůže tak sám o sobě posoudit, zda žalobkyni náleží příspěvek na péči a zda splňovala podmínky pro zařazení do stupně závislosti I. či do jiného stupně. Soud však dle zásady volného hodnocení důkazů hodnotí předmětný posudek jako každý jiný důkaz, a to z hlediska požadavků na přesvědčivost, úplnost a vypořádání se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. K rozhodování ve věcech příspěvku na péči se opakovaně vyslovoval též Nejvyšší správní soud, jenž v právní větě k rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j.: 4 Ads 57/2009–

53, uvedl: „Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“

29. K posudkovému řízení se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2020, č. j.: 1 Ads 224/2019-20, kde uvedl následující: „Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí posudkový lékař OSSZ a posudková komise žalovaného. Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Ads 299/2014–25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018–17).“
30. Městský soud v Praze v souvislosti s námitkami žalobkyně shledal, že doplňující posudek PK MPSV (ani v kontextu původního posudku ze dne 27. 4. 2023), který byl klíčovým podkladem napadeného rozhodnutí, shora uvedené požadavky nesplňuje, a to z následujících důvodů.
31. V posudku uvedené poznatky zjištěné z lékařských podkladů nejsou přiřazeny ke konkrétním aktivitám, jež musí být posuzovány při zkoumání zvládání základních životních potřeb. Závěry sociálního šetření nebyly rovněž kriticky zhodnoceny, naopak některá zjištění v rámci sociálního šetření neodpovídají zjištěním PK MPSV nebo jsou s nimi dokonce v rozporu. Konkrétně lze upozornit zejména na následující úkony, které žalobkyně dle sociálního šetření nezvládá. Žalobkyně měla problémy s X. Oblékala se s velkými obtížemi, nebyla schopna X., s obléčením někdy potřebovala pomoci. Bylo proto třeba, aby PK MPSV předestřené i další případné rozpory vysvětlila, což neučinila. Objektivní lékařský nález jistě má přednost před závěry sociálního šetření, je však třeba konkrétní lékařské poznatky proti sociálnímu šetření přezkoumatelně postavit. Při argumentaci možností X. je třeba alespoň uvést konkrétní lékařský poznatek, který uvedené umožňuje.
32. U posuzování zvládání konkrétních životních potřeb nejsou v posudku rozepsány jednotlivé zkoumané aktivity. PK MPSV měla v návaznosti na pokyny rozsudku Městského soudu v Praze, č. j.: 21 Ad 26/2023-22, provést úplné a přesvědčivé zhodnocení zvládání zkoumaných životních potřeb, což předpokládalo zabývání se minimálně všemi spornými aktivitami stanovenými v Příloze 1 k prováděcí vyhlášce. Daný závěr platí tím spíše, že

postačuje nezvládnání jediné ze zkoumaných aktivit, aby byla celá základní životní potřeba hodnocena jako nezvládaná (§ 2a prováděcí vyhlášky).

33. Výše byly předestřeny obecné nedostatky týkající se posudku PK MPSV jako celku, dále se soud zabýval nedostatky, kterými bylo zatíženo hodnocení jednotlivých základních životních potřeb, resp. konkretizací obecných nedostatků ve vztahu k jednotlivým potřebám.
34. U potřeby komunikace chybí posouzení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce a jejich navázání na konkrétní poznatky o zdravotním stavu (jde zejména o aktivity vytváření krátké zprávy rukou a používání běžných komunikačních prostředků). PK MPSV u této potřeby uvedla, že ke zvládnání této potřeby postačuje dorozumění se ústně a písemně, bez ohledu na X., dokonce i bez zřetele na X. Podle odvolání proti prvostupňovému posudku se však X. Konkrétní poznatky ani předestřené rozpory týkající se X. nejsou kriticky zhodnoceny, resp. není na základě objektivních lékařských poznatků spolehlivě vyvrácena odvolací argumentace.
35. U potřeby stravování chybí posouzení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce a jejich navázání na konkrétní poznatky o zdravotním stavu (zejména se jedná o aktivity nalití nápoje, rozdělení stravy na menší kousky a naservírování jí, najedení a napití se, přemístění nápoje a stravy na místo konzumace). PK MPSV u této potřeby uvedla, že žalobkyně mohla s pomocí vhodných facilitátorů zvládat stravování na standardní úrovni. Podle sociálního šetření žalobkyně nedokáže X. Komise nevysvětlila, v jaké míře by musel být X., aby postižení znemožňovalo zvládnání potřeby stravování, a jaké konkrétní lékařské poznatky vedly k závěru, že X. Konkrétní poznatky ani předestřené rozpory nejsou přesvědčivě vysvětleny. Posouzení rizika vylití nápoje pak bezprostředně souvisí s některými zkoumanými aktivitami, občasná možnost vylití nápoje se samozřejmě vyskytuje i u zdravých lidí, pokud by ale v případě žalobkyně (s ohledem na její zdravotní stav) mělo jít o pravidlo, těžko by bylo možné jako zvládané hodnotit např. aktivity nalití a přemístění nápoje.
36. U potřeby oblékání a obouvání chybí posouzení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce a jejich navázání na konkrétní poznatky o zdravotním stavu (zejména se jedná o aktivity oblékání a obouvání se, svlékání a zouvání se, příp. i manipulace s oblečením). PK MPSV u této potřeby uvedla, že žalobkyně si zvládala oblékat jednodušší oblečení jak domácí, tak venkovní, kdy obojí může být bez knoflíků a zipů. Při oblékání není standardně nutné X., pohyb lze kombinovat s X. Podle sociálního šetření žalobkyně v souvislosti s oblékáním nebyla schopna X. Závěr komise o možnosti oblékání X. nebyl opřen o žádné konkrétní poznatky vyplývající z lékařské dokumentace.
37. Doplnující posudek PK MPSV tudíž nenaplnuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění, ve vztahu k provedenému sociálnímu šetření je v různých aspektech v rozporu se spisy a v některých výše předestřených ohledech zároveň nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (zejména absence hodnocení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce). Posudek PK MPSV je zároveň stěžejním podkladem ve věcech příspěvku na péči, proto je třeba uvedené nedostatky přičíst samotnému napadenému rozhodnutí, které z posudku zcela vycházelo a jeho závěry plně aprobovalo; napadené rozhodnutí tak obsahuje vady dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. Nerespektování závazného právního názoru soudu vysloveného v rozsudku ze dne 19. 3. 2024, č. j.: 21 Ad 26/2023-22, je pak závažnou procesní vadou ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

38. Z výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. a), b) i c) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
39. V novém řízení si žalovaný opatří nový posudek PK MPSV (případně zásadní a rozsáhlé doplnění původního posudku k potřebám komunikace, stravování a oblékání a obouvání, bude-li obsahovat vše potřebné, aby splňoval zákonné požadavky na úplnost a přesvědčivost). Posudky ve věci příspěvků na péči jsou dle právní úpravy specifikované v prováděcí vyhlášce, posouzení zdravotního stavu je založeno na hodnocení jednotlivých aktivit s tím, že dle § 2a prováděcí vyhlášky postačí nezvládání jediné aktivity, aby byla nezvládána celá základní životní potřeba, proto je nezbytné se v posudku přezkoumatelně a přesvědčivě věnovat jednotlivým aktivitám, jiný postup nemůže vést k vydání posudku respektujícího právní požadavky zákona a prováděcí vyhlášky, a to bez ohledu na interní postupy a dokumenty. V posudku budou tudíž řádně vysvětleny rozpory mezi provedeným sociálním šetřením a poznatky o zdravotním stavu (objektivní lékařský nález má sice vyšší prioritu, avšak jednotlivé rozpory je třeba přezkoumatelně odůvodnit), konkrétní poznatky z lékařských zpráv pak budou zhodnoceny ve vztahu k jednotlivým aktivitám obsaženým v ust. písm. c), d) a e) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce; jakkoliv to může být pro komise při jejich nedostatečné kapacitě obtížné vzhledem k množství aktivit, právní úprava takový přezkum vyžaduje, bez přezkoumatelného zhodnocení zvládání minimálně sporných aktivit nemůže posudek splňovat zákonné požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Dále komise vyhodnotí, zda je namístě provést osobní vyšetření žalobkyně, případné záporné stanovisko pak explicitně a dostatečně odůvodní v novém posudku. Stejně tak bude posudek zahrnovat vypořádání se se všemi odvolacími námitkami, a to odkazy na konkrétní lékařské poznatky, aby bylo zřejmé, zda jsou odvolací tvrzení důvodná či nedůvodná, s oporou či bez opory v objektivně zjištěném zdravotním stavu. Posudek PK MPSV bude vypracován takovým způsobem, aby splňoval všechny požadavky na úplnost a přesvědčivost. Nebude-li žalovaný s požadavky kladenými soudem na úplný a přesvědčivý posudek souhlasit, podá proti rozsudku kasační stížnost, v opačném případě bude názor soudu vyslovený v tomto rozsudku plně akceptovat a nespokojí se s posudkem PK MPSV, jenž by nesplňoval všechny zákonné požadavky, tj. především takovým, který by neposuzoval základní životní potřeby podle jednotlivých aktivit dle prováděcí vyhlášky.
40. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobkyni náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. června 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce